

കവിഞ്ഞു വരുന്ന പെരുവെള്ളം

(പാസ്റ്റർ ജോൺ റ്റി. കുരിയൻ)

പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു ദൈവ ഭക്തനു എന്നും ദൈവത്തിൽ നിന്നും ശരണം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളത് ദൈവ വചനം ഉറപ്പു തരുന്നതും അതു ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവവും ആകുന്നു. ഭക്തികെട്ടവരുടെ ലോകത്തിൽ ദൈവം ജല പ്രളയം വരുത്തിയപ്പോൾ, ഭയഭക്തിപൂണ്ടു് തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായിട്ട് ഒരു പെട്ടകം തീർത്ത നോഹയും കുടുംബവും വിടുവിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴും സൊദോം ഗൊമോറ എന്ന പട്ടണങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ ലോത്തിനെ ദൈവം വിടുവിച്ചു. ഈജിപ്റ്റിൽ വന്ന ന്യായവിധിയിൽ നിന്നും ഗോസെൻ ദേശത്തു പാർത്ത യിസ്രായേൽ മക്കൾ വിടുവിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ ദൈവജനം അത് ഭൂതകരമാംവണ്ണം രക്ഷപെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഒട്ടനവധി ദൈവ വചനത്തിൽ കാണുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനു നേരിട്ട കഷ്ടങ്ങൾ അനവധി യായിരുന്നു. അവനുണ്ടായ കഷ്ടങ്ങൾ വീട്ടിലും, നാട്ടിലും, കാട്ടിലും ഒക്കെ അവനെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. കഷ്ടതയുടെ “നെല്ലിപ്പലക” അവൻ കണ്ട സന്ദർഭങ്ങൾ അനവധിയാണ്. ഒരിക്കൽ ദാവീദു വളരെ കഷ്ടത്തിലായപ്പോൾ അവനെ കല്ലെറിയണമെന്നു ജനം പറഞ്ഞു (1 ശമുവേൽ 30 : 6). മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിലുണ്ടായ കഷ്ടത്താൽ 69-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ, “ദൈവമെ എന്നെ രക്ഷിക്കണമെം വെള്ളം എന്റെ പ്രാണനോളം എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിലയില്ലാത്ത ആഴമുള്ള ചേറ്റിൽ താഴുന്നും ആഴമുള്ള വെള്ളത്തിൽ ഞാൻ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു”. (സങ്കീ 69 : 1,2). ഇവ്വിധ കഷ്ടങ്ങളിൽക്കൂടി ഹോകേണ്ടി വന്നുവെങ്കിലും ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയാൽ വിടുതൽ പ്രാപിച്ചു എന്ന് മറ്റൊരു സങ്കീർത്തനത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. 32-ാം സങ്കീർത്തനം 6,7 വാക്യങ്ങളിൽ, “ഇതു നമിത്തം ഓരോ ഭക്തനും കണ്ടെത്താകുന്ന കാലത്തു നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിക്കും, പെരുവെള്ളം കവിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ അതു അവന്റെ അടുക്കലോളം എത്തുകയില്ലെന്നി എനിക്കു മറവിടമാകുന്നും നി എന്നെ കഷ്ടത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കും.” ഇതു ഓരോ ഭക്തനും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട അനുഭവമായിരിക്കണം. കർത്താവു ലവോദിക്യ സഭയോട് ഇടപെടുമ്പോൾ “ആരെങ്കിലും എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വാതിൽ തുറന്നാൽ” എന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. സമൂഹപരമായതോ സഭാപരമായതോ ആയ ഇടപാടല്ല പിന്നെയോ വ്യക്തിപരമായ ഇടപെടൽ തന്നെയാണ് അതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു- ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവനോടും അവൻ എന്നോടും കൂടെ അത്താഴം കഴിക്കും.(വെളിപ്പാട് 3:20). കൂടാതെ വെളിപ്പാട് 22ന്റെ 11-ൽ, “വിശുദ്ധൻ ഇനി തന്നെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കട്ടെ. ഇതാ ഞാൻ വേഗം വരുന്നും ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം കൊടുപ്പാൻ പ്രതിഫലം എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ട്”.

കടലിന്റെയും ഓളത്തിന്റെയും മുഴക്കം നിമിത്തം ഭൂമിയിലെ ജാതികൾക്കു നിരാശയോടുകൂടിയ പരിഭ്രമം ഉണ്ടാകും (ലൂക്കോസ് 21: 25) എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞത് നിറവേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 2004-ൽ അടിച്ച സുനാമി ഭയങ്കരമായ അവസ്ഥയാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്. കഴിഞ്ഞ മാസം ഹുസ്റ്റൺ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ വരുവാനിരുന്ന അതിഭയങ്കരമായ നാശനഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് ദൈവം വിടുവിച്ചത് അനേകശതം ആളുകളുടെ പ്രാർത്ഥനയാലാണ് എന്നത് നഗ്നസത്യമാകുന്നു. ഓരോ വർഷം കഴിയുന്നോടും ഭൂകമ്പങ്ങൾ, ചുഴലിക്കാറ്റ് തുടങ്ങിയ കെടുതികൾ പെരുകുന്നു. “ഭൂമി പൊടുകൊണ്ട പൊട്ടുന്നും ഭൂമി കിറുകിറ കിറുന്നും ഭൂമി മത്തനെപ്പോലെ ചാഞ്ചാടുന്നും കാവൽമാടംപോലെ ആടുന്നും അതിന്റെ അകൃത്യം അതിന്മേൽ ഭാരമായിരിക്കുന്നു അതു വീഴും എഴുന്നേൽക്കുകയില്ല എന്ന് പ്രവാചകവരുന്നായ യേശുവിന്റെ പ്രവചനം നിവൃത്തിപഥത്തിലേക്കു ശീഘ്രമായി ഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (യേശുവാ 24: 19,20). അതെ യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപം വരുന്നതിനു മുമ്പേ, യഹോവയുടെ ന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായി ഭൂമിയിലെ സകല സൗമ്യന്മാരുമായുള്ളൊരെ അവനെ അന്വേഷിപ്പിൻ നീതി അന്വേഷിപ്പിൻ സൗമ്യത അന്വേഷിപ്പിൻ (സെഫനയാ 2:1-3).

യേശു കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ അവന്റെ മടങ്ങി വരവിനെക്കുറിച്ച് പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുതിയ നിയമത്തിൽ ആകെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാവശ്യം അതാവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൗലോസിന്റെയും പത്രോസിന്റെയും തുടങ്ങി എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരുടേയും പ്രത്യാശ അതായിരുന്നു. രക്ത സാക്ഷികളായി തങ്ങളുടെ ജീവനെ ബലിയായി അർപ്പിക്കുവാൻ വിശുദ്ധന്മാർ തയ്യാറായത് കർത്താവിന്റെ വരവിലുള്ള പ്രത്യാശയായിരുന്നു. കർത്താവു വരുവാൻ വാതിൽക്കൽ ആയിരിക്കുന്നു. കൊടിയ കാറ്റ് അടിക്കുന്നു എന്ന് മുന്നറിയിപ്പുണ്ടാകുമ്പോൾ ലാഘവമായി ചിന്തിക്കാതെ പ്രാണനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെട്ടേണ്ടതെല്ലാം ധൃതിയായി ചെയ്യുന്നതുപോലെയാ അതിലുപരിയോ ആയി വിശുദ്ധന്മാർ ഈ ദൃഷ്ടിക്കാലത്ത് ഉണർന്ന് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ ഉണരാത്തവരും ലോകക്കാരേവരും കൈവിടപ്പെട്ടുപോകും. കർത്താവിന്റെ വരവിനുവേണ്ടി നമുക്കു ഉണർന്നു ജീവിക്കുവാൻ കർത്താവു കൃപ നല്കുമാറാകട്ടെ.